

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือ UNFCCC (United Nations Framework Convention on Climate Change) เป็นอนุสัญญาที่เกิดจากความพยายามของประชาคมโลกในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่เชื่อว่ามีสาเหตุมาจากภาวะเรือนกระจก (Greenhouse Effect) อันเนื่องมาจากการสะสมตัวในชั้นบรรยากาศของก๊าซต่าง ๆ ได้แก่ ๑. ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ๒. ก๊าซมีเทน (CH₄) ๓. ก๊าซไนตรัสออกไซด์ (N₂O) และสารทดแทน CFCs เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ณ กรุงริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล ประเทศต่าง ๆ ได้ลงนามให้การรับรองอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change, UNFCCC) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากแหล่งและขยายพื้นที่รองรับก๊าซเรือนกระจก ซึ่งเกิดจากการกระทำของมนุษย์และมีได้อยู่ในพิธีสารมอลทรีออล โดยมีเป้าหมายให้ประเทศพัฒนาแล้วและประเทศอุตสาหกรรมที่อยู่ในกลุ่มประเทศภาคผนวกที่ ๑ ของอนุสัญญาลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กลับไปอยู่ในระดับการปล่อยในปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ปัจจุบัน (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๓) มีประเทศภาคีรวม ๑๙๔ ประเทศ และมีการประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาสมัยที่ ๑ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ กรุงเบอร์ลิน สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และมีการประชุมต่อเนื่องทุกปี

บทบาทของประเทศไทย ประเทศไทยเข้าร่วมลงนามในอนุสัญญาฯ เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาฯ เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๓๗ อนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้สำหรับประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๘

ทุกประเทศภาคีอนุสัญญาฯ มีพันธกรณีในการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยอนุสัญญาฯ แบ่งประเทศภาคีออกเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

กลุ่มในประเทศภาคผนวกที่ ๑ (Annex ๑ Country) คือ ประเทศที่ทำให้ปริมาณก๊าซเรือนกระจกเพิ่มมากขึ้นในอดีต มีอัตราการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อประชากรสูง ต้องมีการจัดทำรายงานแห่งชาติ (National Communication) แสดงถึงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก นโยบายและมาตรการในการลดก๊าซ เสนอต่อ UNFCCC เป็นประจำ ซึ่งรายงานฯ ต้องผ่านการทบทวนอย่างถี่ถ้วน (In – dept Review) โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

กลุ่มในประเทศนอกภาคผนวกที่ ๑ (Non - annex๑ Country) คือ ประเทศที่กำลังพัฒนาและด้อยพัฒนา มีพันธกรณีที่ต้องรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และแนวทางการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ แต่มีความเข้มงวดน้อยกว่าและมีความยืดหยุ่นมากกว่า

อนุสัญญาฯ ได้จัดตั้งองค์กรบริหารงาน ประกอบด้วยที่ประชุมใหญ่ภาคี คณะทำงานซึ่งเป็นองค์กรย่อยของที่ประชุมใหญ่ภาคี และสำนักเลขาธิการ

○ **ที่ประชุมใหญ่ภาคี (The Conference of the Parties, COP)**

เป็นองค์กรหลักประกอบด้วยรัฐบาลของภาคีสมาชิก ทำการพิจารณาข้อตัดสินใจและมติสำคัญที่เป็นพื้นฐานการอนุวัติตามอนุสัญญาฯ มีการประชุมไปแล้วทั้งสิ้น ๙ ครั้ง

○ **Ad Hoc Group on the Berlin Mandate (AGBM)**

เป็นองค์กรย่อยจัดตั้งโดยที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ สมัยแรก ในการเจรจาเพื่อนำไปสู่การรับรองพิธีสารเกียวโต โดย AGBM ได้ประชุมครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

- **Intergovernmental Negotiating Committee (INC)**
มีการประชุมกัน ๕ ครั้งระหว่างกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ถึงพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อร่างอนุสัญญาฯ และได้ประชุมอีก ๖ ครั้ง เพื่อเตรียมสำหรับการประชุมประเทศภาคีสมาชิกแรก ก่อนที่จะเสร็จสิ้นภาระหน้าที่ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๘
- **Bureau**
รับผิดชอบในการกำหนดทิศทางการทำงานของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ประกอบด้วยกรรมการ ๑๐ คน ที่ได้รับเลือกจาก ๕ ภูมิภาคและประธานที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ รองประธาน ๖ คน ประธานขององค์กรย่อยเพื่อการอนุรักษ์ (SBI) และองค์กรย่อยเพื่อให้คำปรึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (SBSTA) และ Reporteur หนึ่งคน นอกจากนี้ในองค์กรย่อยแต่ละองค์กรจะมี Bureau ของตน
- **Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) IPCC**
ได้รับการจัดตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยองค์การอุตุนิยมวิทยาโลกและโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ ทำหน้าที่สำรวจความรู้ด้านเทคนิคและวิทยาศาสตร์และตีพิมพ์รายงานการประเมินการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เป็นที่ยอมรับ นอกจากนี้ IPCC ยังทำหน้าที่ศึกษาด้านวิธีวิเคราะห์และดำเนินการตามคำร้องขอขององค์กรย่อยของอนุสัญญาฯ
- **Secretariat**
เจ้าหน้าที่ระหว่างประเทศที่รับผิดชอบและบริการที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ สำนักงานเลขาธิการจะจัดเตรียมการประชุม รวบรวม เตรียมรายงาน และประสานงานกับองค์กรระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง สำนักงานเลขาธิการว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นส่วนหนึ่งของสหประชาชาติ
- **Subsidiary Body**
เป็นคณะกรรมการที่ช่วยเหลือที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ โดยกำหนดองค์กรย่อยเพื่อให้คำปรึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ สมัยแรก ยังได้จัดตั้งองค์กรย่อยชั่วคราว ABGM และ AG๑๓ โดยที่องค์กรย่อยอื่นๆ อาจมีการจัดตั้งขึ้นอีกตามความจำเป็น
- **Subsidiary Body for Implementation (SBI)**
เป็นองค์กรให้คำแนะนำในด้านนโยบายและการดำเนินการอนุรักษ์ต่อที่ประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ และองค์กรอื่น ๆ หากได้รับการร้องขอ
- **Subsidiary Body for Scientific and Technological Advice (SBSTA)**
เป็นองค์กรที่เชื่อมระหว่างหน่วยงานที่ให้ข้อมูลและการประเมิน (เช่น IPCC) กับที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ และอื่นๆ ที่เน้นด้านนโยบายเป็นสำคัญ

พิธีสารเกียวโต

ในการประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสมัยที่ ๑ (COP-๑) ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ที่ประชุมเห็นสมควรที่จะเร่งรัดการปฏิบัติตามพันธกรณีของประเทศในภาคผนวกที่ ๑ ให้บรรลุตามเป้าหมายสูงสุดของอนุสัญญาฯ จึงมีมติให้มีการจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจ (Ad Hoc Group on the Berlin Mandate: AGBM) ร่างข้อตกลงขึ้นใหม่เพื่อให้มีการบังคับให้อุบัติตามพันธกรณี คณะทำงานได้ทำการยกร่างข้อตกลงดังกล่าวเป็นเวลา ๒ ปีครึ่งและได้มีการนำเสนอในการประชุมสมัชชาประเทศภาคีสมัยที่ ๓ (COP-๓) ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ และประเทศภาคีมีมติรับรองพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) ในการประชุมครั้งนั้น

บทบาทของประเทศไทย ประเทศไทยได้ลงนามพิธีสารเกียวโต เมื่อ ก.พ. ๒๕๔๒ ให้สัตยาบัน เมื่อ ส.ค. ๒๕๔๕ สม. เป็นหน่วยประสานงานกลางของอนุสัญญาและพิธีสาร

หลักการที่สำคัญของพิธีสารเกียวโต

๑. พิธีสารเกียวโตได้กำหนดข้อผูกพันทางกฎหมาย (Legal binding) ไว้ในกรณีดำเนินการตามพันธกรณี โดยมาตรา ๓ ได้กำหนดพันธกรณีในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศภาคีในภาคผนวกที่ ๑ โดยรวมแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ จากระดับการปล่อยโดยรวมของกลุ่มในปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ภายในช่วงพ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕ โดยที่ปริมาณการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจะแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ เช่น ร้อยละ ๘ ของปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในปี พ.ศ. ๒๕๓๓ สำหรับกลุ่มประเทศประชาคมยุโรป ร้อยละ ๑๐ สำหรับประเทศไอซ์แลนด์ ร้อยละ ๖ สำหรับประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น

๒. มาตรา ๓ กำหนดชนิดของก๊าซเรือนกระจกที่ควบคุมภายใต้พิธีสารเกียวโต ๖ ชนิด คือ คาร์บอนไดออกไซด์ มีเทน ไนตรัสออกไซด์ ไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน (HFCs) เพอร์ฟลูออโรคาร์บอน (PCFs) และซัลเฟอร์เฮกซะฟลูออไรด์ โดยกำหนดการลดก๊าซเหล่านี้ให้คิดเทียบเป็นปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂ equivalent)

๓. กำหนดพันธกรณีเพิ่มเติมให้กับประเทศที่พัฒนาแล้ว และไม่มีการเพิ่มพันธกรณีใด ๆ ให้กับประเทศกำลังพัฒนา

๔. มาตรา ๑๘ ของพิธีสารได้กำหนดให้มีขั้นตอนและกลไกในการตัดสินใจ และดำเนินการลงโทษในกรณีที่ประเทศภาคีไม่ดำเนินการตามพันธกรณีที่กำหนดไว้

๕. เพื่อช่วยแก้ไขปัญหการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พิธีสารเกียวโตได้กำหนดกลไกยืดหยุ่น (Flexibility Mechanisms) ขึ้น ๓ กลไก ดังนี้

- **กลไกการทำโครงการร่วม (Joint Implementation, JI)** ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖ ซึ่งกำหนดให้ประเทศพัฒนาแล้ว สามารถดำเนินโครงการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกร่วมกันเองระหว่างประเทศในกลุ่ม ภาคผนวกที่ ๑ ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลดได้ เรียกว่า ERUs (Emission Reduction Units)
- **กลไกการพัฒนาที่สะอาด (Clean Development Mechanism, CDM)** ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๒ ซึ่งกำหนดให้ประเทศในภาคผนวกที่ ๑ สามารถดำเนินโครงการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกร่วมกับประเทศกำลังพัฒนาหรือประเทศในกลุ่ม Non-Annex I ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลดได้ จะต้องผ่านการรับรอง จึงเรียกว่า CERs (Certified Emission Reduction)

- กลไกการซื้อขายสิทธิ์การปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Emission Trading, ET) ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๗ ซึ่งกำหนดให้ประเทศในภาคผนวกที่ ๑ ที่ไม่สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในประเทศตามที่กำหนดไว้ได้ สามารถซื้อสิทธิ์การปล่อยจากประเทศในภาคผนวกที่ ๑ ด้วยกันเอง ที่มีสิทธิ์การปล่อยเหลือ (อาจเป็นเครดิตที่เหลือจากการทำโครงการ JI และ CDM หรือ สิทธิ์การปล่อยที่เหลือเนื่องจากระบบเศรษฐกิจทำให้ปริมาณการปล่อยในปัจจุบันน้อยกว่าปริมาณการปล่อยเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๙๐ จึงมีสิทธิ์การปล่อยเหลือพร้อมที่จะขายได้) เรียกสิทธิ์การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่จะซื้อขายกันนี้ว่า **AAUs** (Assigned Amount Units)

กลุ่มประเทศที่มีพันธกรณีต่ออนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม โดยพันธกรณีของแต่ละประเทศจะแตกต่างกัน ดังนี้

กลุ่มประเทศในภาคผนวกที่ ๑ ประกอบด้วยประเทศพัฒนาแล้วในกลุ่มประเทศองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Cooperation and Development: OECD) และกลุ่มประเทศที่อยู่ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงสู่ระบบเศรษฐกิจเสรี (Economics in Transition: EIT) ซึ่งมีพันธกรณีในการดำเนินนโยบายและมาตรการในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้เป็นไปตามเป้าหมาย

กลุ่มประเทศในภาคผนวกที่ ๒ ประกอบด้วยประเทศพัฒนาแล้วในกลุ่มประเทศองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Cooperation and Development: OECD) โดยไม่รวมกลุ่มประเทศที่อยู่ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงสู่ระบบเศรษฐกิจเสรี (Economics in Transition: EIT)

กลุ่มประเทศนอกภาคผนวกที่ ๑ ประกอบด้วยประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ซึ่งไม่มีพันธกรณีในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก แต่ต้องมีการจัดทำรายงานแห่งชาติ

พันธกรณีของประเทศไทยภายใต้พิธีสารเกียวโต

ประเทศไทยได้ลงนามรับรองพิธีสารเกียวโต เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ และได้ให้สัตยาบันเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ในฐานะภาคีสมาชิกในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา จึงไม่มีพันธกรณีใดๆ ภายใต้พิธีสารเกียวโต ยกเว้นมาตรา ๑๐ ซึ่งกำหนดให้ทุกภาคีร่วมรับผิดชอบดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศตามขีดความสามารถและสถานการณ์ของแต่ละประเทศด้วยความสมัครใจ และมีสิทธิ์เข้าร่วมโครงการตามกลไกการพัฒนาที่สะอาด แต่ไม่มีพันธกรณีที่จะต้องลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในช่วงพันธกรณีแรก พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕ (ค.ศ. ๒๐๐๘-๒๐๑๒) เหมือนกับประเทศในภาคผนวกที่ ๑

การดำเนินงานของประเทศไทยตามข้อผูกพัน

เนื่องจากพิธีสารเกียวโตยังไม่มีผลบังคับใช้ และประเทศไทยไม่มีพันธกรณีในจำนวนปริมาณการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในช่วงพันธกรณีแรก ประเทศไทยได้จัดทำรายงานแห่งชาติตามเงื่อนไขของพันธกรณี ซึ่งในขณะนี้กำลังเตรียมการที่จะจัดทำรายงานแห่งชาติในรอบต่อไป

ประโยชน์ที่ประเทศจะได้รับ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยยังไม่มีพันธกรณีในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในช่วงพันธกรณีแรก แต่สามารถมีส่วนร่วมในกลไกของพิธีสารเกียวโต คือกลไกการพัฒนาที่สะอาด (Clean Development Mechanism : CDM) โดยร่วมดำเนินโครงการ CDM กับประเทศที่พัฒนาแล้วหรือประเทศในกลุ่มภาคผนวก ที่ ๑ ที่มีพันธกรณีที่จะต้องลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกซึ่งจะช่วยให้ประเทศได้รับประโยชน์ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม และที่สำคัญคือประเทศจะมีการพัฒนาที่ยั่งยืน

พันธกรณีเฉพาะประเทศในภาคผนวกที่ ๑

- ให้ความช่วยเหลือทางการเงินในการจัดทำรายงานแห่งชาติแก่ประเทศนอกภาคผนวกที่ ๑
- จัดทำรายงานแห่งชาติ (National Communications)
- ให้ความช่วยเหลือทางการเงินในการปรับตัวต่อผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ให้ความช่วยเหลือทางการเงินในการถ่ายทอดเทคโนโลยี
- จัดทำนโยบายและดำเนินการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก
- ให้ความสำคัญกับความต้องการของประเทศกำลังพัฒนา
- ให้ความสำคัญกับความต้องการของประเทศด้อยพัฒนา

พันธกรณีเฉพาะประเทศนอกภาคผนวกที่ ๑

- จัดทำรายงานแห่งชาติ (National Communications)
- จัดทำนโยบายและดำเนินการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก

คำถาม

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพิธีสารเกียวโต

๑. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีการประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ครั้งแรก ที่ประเทศอะไร และ ปี ไດ

ตอบ กรุงเบอร์ลิน สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ปี ๒๕๓๘ (๑๙๙๕)

๒. ก๊าซเรือนกระจกในพิธีสารเกียวโตมีกี่ชนิด อะไรบ้าง

ตอบ ๖ ชนิด คือ คาร์บอนไดออกไซด์ มีเทน ไนตรัสออกไซด์ ไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน (HFCs) เพอร์ฟลูออโรคาร์บอน (PCFs) และซัลเฟอร์เฮกซะฟลูออไรด์

๓. ประเทศไทยเข้าร่วมลงนามในอนุสัญญาฯ เมื่อ เดือน และ ปี ไດ

ตอบ เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๓๕

๔. ประเทศไทยให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาฯ เมื่อ เดือน และ ปี ไດ

ตอบ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

๕. อนุสัญญาฯ ได้แบ่งประเทศภาคีสมาชิก ออกเป็นกี่กลุ่ม อะไรบ้าง

ตอบ ๒ กลุ่ม คือ ๑. กลุ่มในประเทศภาคผนวกที่ ๑ (Annex ๑ Country)

๒. กลุ่มในประเทศนอกภาคผนวกที่ ๑ (Non - annex๑ Country)

๖. ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศภาคผนวกที่ ๑ (Annex ๑ Country) หรือไม่

ตอบ ไม่ ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศนอกภาคผนวกที่ ๑ (Non - annex๑ Country)

๗. Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ใด

ตอบ ทำหน้าที่สำรวจความรู้ด้านเทคนิคและวิทยาศาสตร์และตีพิมพ์รายงานการประเมินการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เป็นที่ยอมรับ และศึกษาด้านวิถีวิเคราะห์และดำเนินการตามคำร้องขอขององค์กรย่อยของอนุสัญญาฯ

๘. พิธีสารเกียวโตเกิดขึ้นจากการประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่เท่าไร และ ณ ประเทศใด

ตอบ ครั้งที่ ๓ ณ กรุงเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น

๙. ประเทศไทยเข้าร่วมลงนามในพิธีสารเกียวโต เมื่อ เดือน และ ปี ไດ

ตอบ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๒

๑๐. ประเทศไทยให้สัตยาบันต่อพิธีสารเกียวโต เมื่อ เดือน และ ปี ไດ

ตอบ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

๑๑. พันธกรณีของประเทศสมาชิกอนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีพันธกรณีใดที่ประเทศในภาคผนวกที่ ๑ และ นอกภาคผนวกที่ ๑

ตอบ พันธกรณีที่ประเทศในภาคผนวกที่ ๑ และ นอกภาคผนวกที่ ๑ ต้องดำเนินการ คือ

๑. จัดทำรายงานแห่งชาติ (National Communications)

๒. จัดทำนโยบายและดำเนินการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก